



Arkeologisk rapport 2023

Reguleringsplan; Inner Innveien

Veien, gbnr. 52/97 i Smøla kommune

Carl Fredrik Wahr-Hansen Vemmestad



Møre og Romsdal
fylkeskommune

Innhold

Forord	5
1. Sammendrag	7
2. Bakgrunn og formål med undersøkelsen.....	8
2.1 Tiltaket	8
2.2 Tidligere funn fra nærområdet.....	9
3. Området.....	12
4. Strategi og metode.....	14
4.1 Visuell overflateregistrering	14
4.2 Manuell prøvestikking	14
5. Undersøkelsen	15
5.1 Visuell befaring	15
5.2 Prøvestikk	17
5.3 Dokumentasjon	18
6. Resultat og konklusjon	19
7. Litteraturliste	20
8. Vedlegg	21

Figurliste

Figur 1 Kronologiske perioder.....	5
Figur 2 Planområdet etter en mindre endring fra tiltakshaver.....	8
Figur 3 Oversikt over planområdet og kulturminner på Innveien og Veiholmen fiskevær.	8
Figur 4 Bilde av Solaklakken før, under og etter mudring/ sprengning. Den røde pilen peker på tranbrenneriet som ligger til venstre i bildet.....	9
Figur 5 T20197 Vevspjolk funnet på Veiholmen	10
Figur 6 T.h: En samling hornskjeer fra Lappland i Sverige (Holme, 1910 s. 42). T.v: Mulig samisk hornskje fra Vardø museum. Skjeen er funnet i bygrunnen i Vardø og er trolig fra middelalder.....	11
Figur 7 En samling vabein fra havnebassenget.....	11
Figur 8 SEFRAC-registrert bygningsruin	11
Figur 9 Kystmeldestasjonen t.v. og Verkjen t.h. I forgrunnen sees en del av berget med jettegrytene.....	12
Figur 10 kart som viser område med jettegryter (blå skravert) og Verkjen (rødt punkt).....	12

Figur 11 En av de største jettegrytene. Denne måler nesten 1 m i diameter. ...	12
Figur 12 Digitalisert terrengmodell for planområdet på Inner Innveien.....	13
Figur 13 Strandlinjekurve for Innveien, i Smøla kommune etter skjema utarbeidet av David N. Simpson, mars 2001 (jfr. Svendsen & Mangerud 1987, Bondevik, Svendsen og Mangerud 1998).	13
Figur 14 Oversiktsbilde av planområdet sett fra sørøst mot nordvest.....	14
Figur 15 Arbeidsbilde fra undersøkelsen. Bilde er tatt mot vest, fra prøvestikk lengst sør i planområdet.....	15
Figur 16 Kart over synlige strukturer i planområdet.....	16
Figur 17 Bilde av steingarden nord for Verkjen, og deler av fjøstuften.....	16
Figur 18 Kart som viser alle prøvestikkene med nummer. Punkter markert med 'jb', representerer sonderingsprøver med jordbor. Hele planområdet er sondert.	17
Figur 19 Bilde av den store flintknollen mellom plast og tang.....	19

Forord

Et *kulturminne* er et spor etter menneskelig liv og virke i vårt fysiske miljø, for eksempel en bygning, en vei, et gravminne, en steinalderboplass, en kokegrop eller et jernvinneanlegg. Det kan også være steder det knytter seg historiske hendelser, tro eller tradisjoner til. Kulturminnene representerer både uerstattelige kilder til kunnskap om fortidige samfunn, og en ressurs for opplevelse og bruk – i dag og i fremtiden.

Kulturminner fra forhistorisk tid og middelalder (eldre enn 1537) er *automatisk fredet* i kraft av sin høye alder, jfr. Kulturminneloven § 4. Fra tida før skriftlige kilder, er de materielle levningene de eneste kildene til å forstå menneskene og det samfunnet de levde i.

Kulturminner fra nyere tid (yngre enn 1536) kan også ha høy verdi. Særlig verdifulle kulturminner kan bli *vedtaksfredet*, jfr. Kulturminneloven §§ 15 og 19. Alle typer kulturminner og kulturmiljø kan dessuten bli vernet som hensynssoner, jfr. Plan og bygningsloven § 11-8.

Hovedperiode	Underperiode	14C-år (før nåtid)	Kalenderår
Eldre steinalder	Tidligmesolitikum	10020–8900 b.p.	9500–8000 f.Kr.
	Mellommesolitikum	8900–7690 b.p.	8000–6500 f.Kr.
	Senmesolitikum	7690–5230 b.p.	6500–4000 f.Kr.
Yngre steinalder	Tidligneolitikum	5230–4700 b.p.	4000–3300 f.Kr.
	Mellomneolitikum A	4700–4100 b.p.	3300–2600 f.Kr.
	Mellomneolitikum B	4100–3800 b.p.	2600–2300 f.Kr.
	Senneolitikum	3800–3500 b.p.	2300–1800 f.Kr.
Bronsealder	Eldre bronsealder	3500–2900 b.p.	1800–1100 f.Kr.
	Yngre bronsealder	2900–2440 b.p.	1100–500 f.Kr.
Eldre jernalder	Førromersk jernalder	2440–2010 b.p.	500 f.Kr.–0
	Eldre romertid	2010–1840 b.p.	0–200 e.Kr.
	Yngre romertid	1840–1680 b.p.	200–400 e.Kr.
Yngre jernalder	Folkevandringstid	1680–1500 b.p.	400–570 e.Kr.
	Merovingertid	1500–1210 b.p.	570–780 e.Kr.
	Vikingtid	1210–1000 b.p.	780–1030 e.Kr.
Middelalder	Middelalder		1030–1536 e.Kr.
Nyere tid	Nyere tid		1537 e.Kr.–

Figur 1 Kronologiske perioder.

Da kun et fåtall av alle kulturminner er kjent, er kulturminneforvaltninga avhengig av arkeologiske registreringer for å kunne uttale seg til plan- og byggesaker, jf. kulturminneloven §§ 8 og 9. Ved eventuelle funn av automatisk freda kulturminner, kan søker enten forsøke å tilpasse planene slik at disse ikke kommer i konflikt med tiltaket, eller søke om dispensasjon fra lovverket. Ved et eventuelt dispensasjonsvedtak kan det bli stilt vilkår om arkeologisk utgravning før iverksetting av tiltaket, for slik å sikre at kunnskapen ikke går tapt for fremtidige generasjoner.

1. Sammendrag

Denne arkeologiske undersøkelsen ble gjennomført på Indre Veien, gbnr. 52/97 mfl. i Smøla kommune, i forbindelse med plan om regulering av området til boligformål.

Feltarbeidet ble utført av Carl Fredrik Wahr-Hansen Vemmestad og Martine Kaspersen i perioden 05.04-12.04 2022, og rapporten blei ferdigstilt 13.01.2023. Totalt ble det brukt 7 dagsverk på saken.

Av metoder ble det brukt visuell overflateregistrering, og manuell prøvestikking. Det ble ikke gjort funn av automatisk fredede kulturminne.

Det ligger to kulturminne fra nyere tid i planområdet som er regnet som verdifulle. De består av en kystmeldestasjon fra andre verdenskrig og et seilemerke som er bygd i årene 1886-1887. Kystmeldestasjonen er listeført som regionalt verneverdig og har ID 227145 i Askeladden.

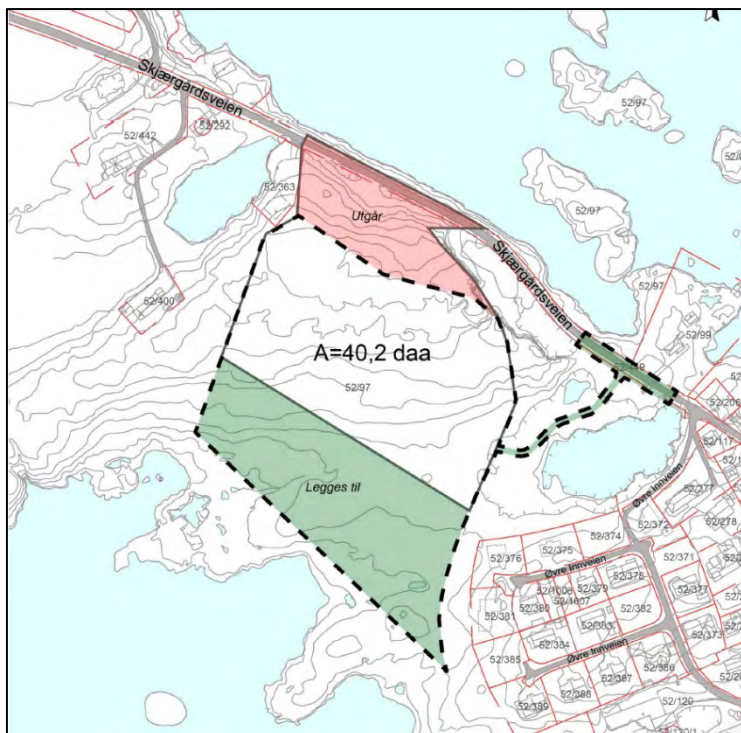
2. Bakgrunn og formål med undersøkelsen

Bakgrunnen for denne arkeologiske registreringen er en melding fra Aksetøy Arkitektur på vegne av Veiholmen Eiendom AS om oppstart av detaljregulering på gbnr. 52/97.

Formålet med registreringen var å undersøke forholdet mellom planarbeidet og eventuelle automatisk fredede kulturminne, jf § 9 i kulturminneloven av 9. juni 1978.

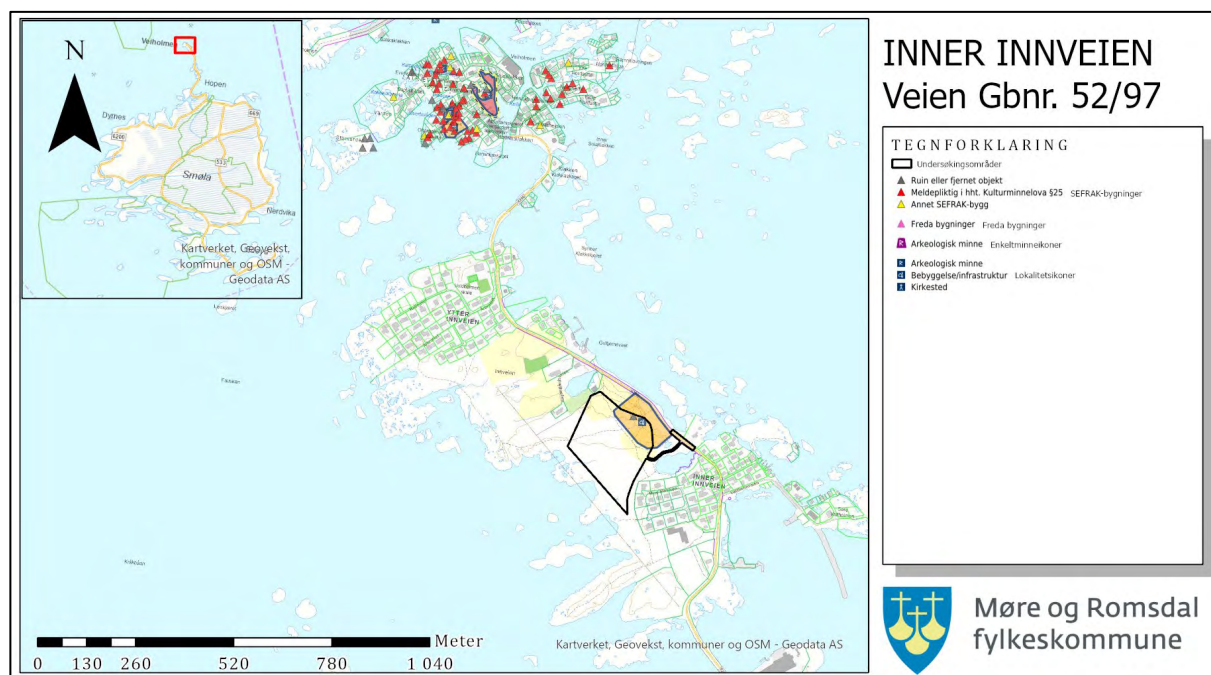
2.1 Tiltaket

Tiltakshaver ønsker å legge til rette for boligformål med tilhørende atkomstveg og utendørs oppholdsareal. Det er foreslått å avsette areal til 16 boligtomter.



Figur 2 Planområdet etter en mindre endring fra tiltakshaver.

Før planarbeidet kunne godkjennes ble det stilt krav om arkeologisk registrering. Fylkeskommunen vurderte utbyggingsområdet til å ha potensial for automatisk fredede kulturminne, særlig knyttet til aktivitetsområde og boplasser fra eldre steinalder og middelalder.



Figur 3 Oversikt over planområdet og kulturminner på Innveien og Veiholmen fiskevær.

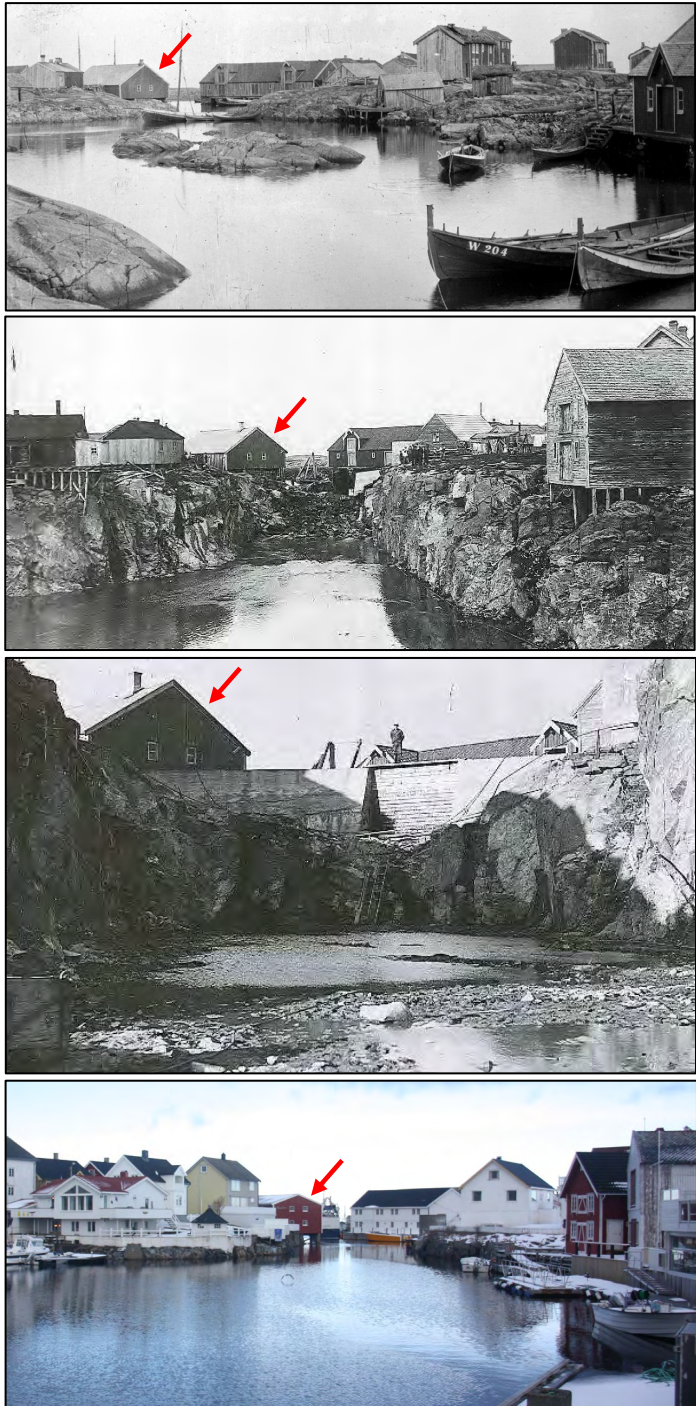
Planområdet ligger over deler av et godt skjermet havneområde som har vært strandbundet rundt ca. 9000 f.Kr. De gode havneforholdene i øst og nærheten til Været på Veiholmen gjør at området har også et potensiale for funn fra middelalder

2.2 Tidligere funn fra nærområdet

Navnet «Veien» skal ifølge lokalhistorien ha sitt opphav i det norrøne ordet 'veig'. Ordet *Veig* er sammenlignbart med saft, væske eller en god drikk. I denne sammenhengen er den antagelig brukt om ferskvann. Flere øynavn langs norskekysten har dette navnet etter gode ferskvannskilder (t.d. Vassøy og Brønnøy). (Danielsen, 1978). Lokalhistorikere på Smøla mener at navnet Veiholmen har sitt opphav av drikkevannskilden «Gulltjønna», som ligger like nord-vest for planområdet.

Det er gjort lite funn av boplasser fra eldre steinalder på nordsiden av Smøla, men om man reise noen mil lengre sør er de mange. Det har lenge vært tenkt at det er en kunstig grense mellom steinalderen nord og sør på Smøla, som følge av lite registreringsaktivitet. Løsfunn av flint fra Dyrnesvågen og bosetningsspor ved Kvernavatnet tyder på at dette kan stemme.

En oversikt over fredede kulturminner er å finne på www.kulturminnesok.no, eller som wms-tjeneste i andre nettportaler (f.eks. www.gislink.no)



Figur 4 Bilde av Solaklakken før, under og etter mudring/sprengning. Den røde pilen peker på tranbrenneriet som ligger til venstre i bildet.

Solaklakken ID 37045

Under mudring- og sprengningsarbeid i forbindelse med utvidelse av havneområdet på Solaklakken mellom 1933 og 1936 fant lokale arbeidere flere gjenstander av horn, bein og kleber som tyder på stor aktivitet i sundet mellom holmene på Veiholmen. Tingene lå cirka 1m nede på bunnen. Funnene representerer også forskjellige tidsperioder, noen kan gå tilbake til middelalder, eller noe lengre tilbake.

Den lille resten av det havnebassenget som gjenstår er markert som automatisk fredet i kulturminnedatabasen Askeladden.

Veyen kirkested ID 227031-1

Området der middelalderkirken på Veiholmen opprinnelig skal ha stått. Nøyaktig hvor kirken på Veien har stått er uklart, men lokalitetsnavnet *Kyrkjebekken* gir en antydning. Kirken er først nevnt i skriftlige kilder fra 1589, som kirke uten gravsted. I 1589 var Veien anneks under hovedkirken på Aure, og den ble betjent hver tredje helligdag av en residerende kapellan i fiskeværer Brattvær noe lenger sørvest. Kirkestedet ble flyttet til Hopen i 1720 og stavkirken på Veiholmen ble revet i 1760. Lokalt er det sies det at våningshuset på Sanden (gbnr. 52/4, byggnr. 182007862) er bygget med deler av bordkledningen til den gamle stavkirken.

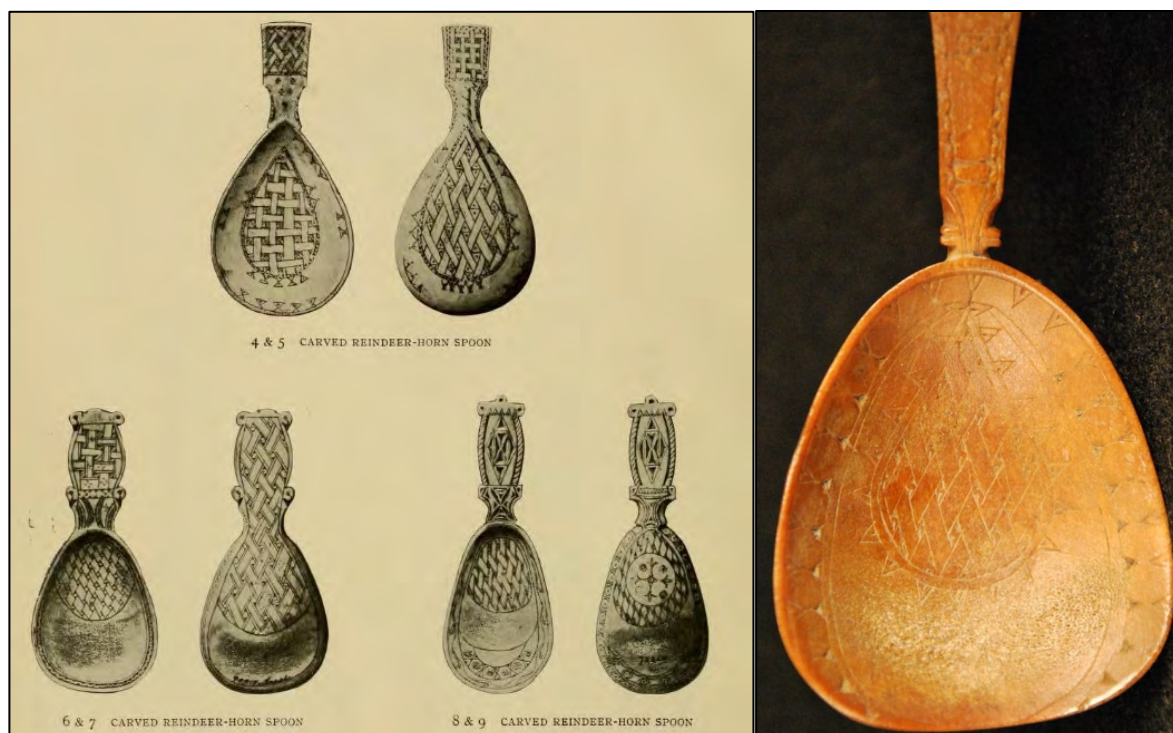
En oversikt over gjenstander som er innlevert til museum er tilgjengelig på www.unimus.no/portal. En del av disse er også kartfestet og fotografert.

T20197

En vevspjelk fra Veiholmen. Den består av en jevntykk skaftholk med naglehull til skaffeste ved åpningen. I motsatt ende har den en trekantet utvidelse som ender i en tversgående tindrekke. Gjenstanden har avrundet trekantet tverrsnitt, og er krummet i lengderetningen. Dekoren er fint innskåret, og består for det meste av båndfletnings-mønster. Gjenstanden ble funnet 1 m Øst for husets østvegg, ca. 1 m dypt (på fjellet), under hagegraving. Det har vært diskutert om vevspjelken kan ha samisk opprinnelse, basert på liknende flettebåndsdekor i fremtredende samiske områder fra middelalder og nyere tid.



Figur 5 T20197 Vevspjelk funnet på Veiholmen



Figur 6 T.h: En samling hornskjeer fra Lappland i Sverige (Holme, 1910 s. 42). T.v: Mulig samisk hornskje fra Vardø museum. Skjeen er funnet i bygrunnen i Vardø og er trolig fra middelalder.

T16188

Samling av løsfunn fra havnebassenget. Funnene er fremkommet under mudring og sprengningsarbeider på havnebunnen mellom 1933 og 1936. Samlingen består av primært steinsøkker, og vabein av bein og horn. Det ble også funnet en del brynestein, samt rester av en gryte, lampe og vevlodd.

Funnene stammer fra litt forskjellige tidsperioder med størsteparten er tolket til å være fra middelalder.



Figur 7 En samling vabein fra havnebassenget.

En oversikt over en del verneverdige bygninger og andre byggverk fra nyere tid er å finne i det såkalte SEFRAK-registeret. Dette er tilgjengelig som wms-tjeneste, blant annet på www.gislink.no.

Det er et SEFRAK-registrert bygg innenfor planområdet (bygningsskisse ID 1573-0014-011). Dette er restene etter et sommerfjøs fra 1800-tallet. Tuften ligger i kant med steingarden i planområdet.



Figur 8 SEFRAK-registrert bygningsskisse

3. Området



Figur 9 Kystmeldestasjonen t.v. og Verkjen t.h. I forgrunnen sees en del av berget med jettegrytene.



Figur 10 kart som viser område med jettegryter (blå skravert) og Verkjen (rødt punkt).

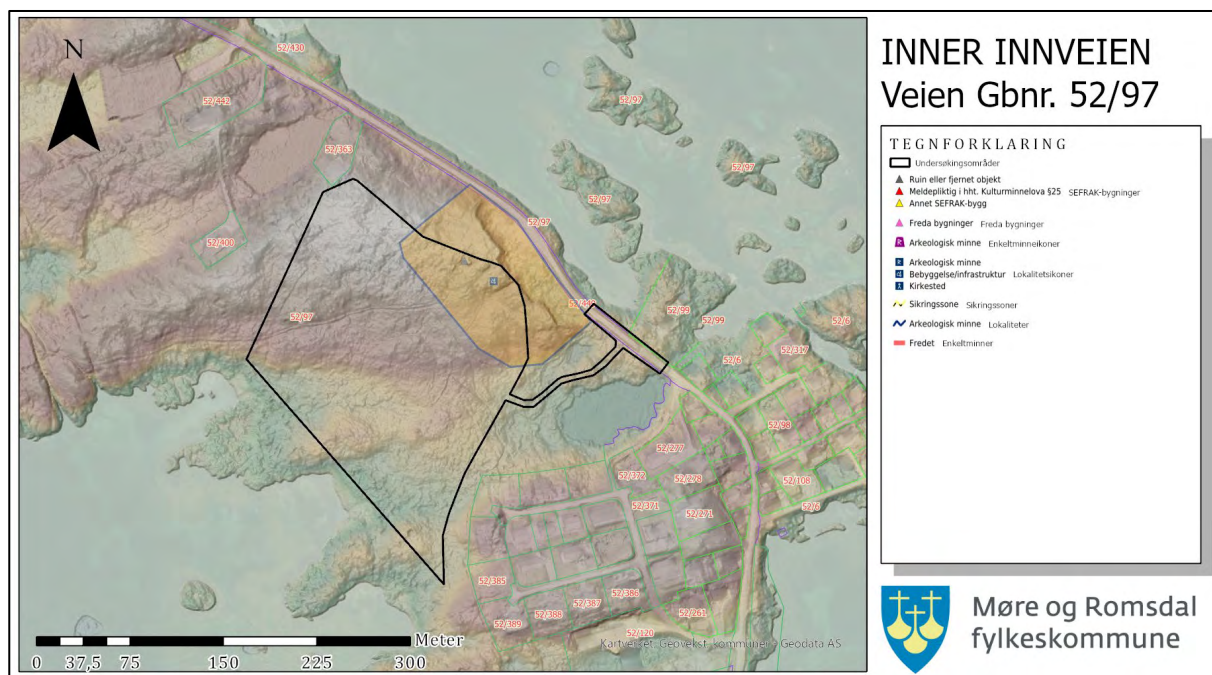
Reguleringsområdet for Inner Innveien ligger i utmarken mellom indre og ytre Innveien. Området er i dag utmark, og har tidligere blitt brukt som slåttemark/beite. I nord-nordøstre halvdel av planområdet er det en kystmeldestasjon fra 2.verdenskrig, og en Vardeplass kalt 'Verkjen' som ble bygget i 1880-årene, men som kan dateres tilbake før 1800. Dagens varde er reist i 1886-87. Varden (rødt merke i fig. 9) har vært et viktig seglmerke for fiskere på Veiholmen i historisk tid.

Området har også en uvanlig stor mengde store og grunne jettegryter som er synlige i dagen i det samme området (blå skravur fig. 9). Bygdeboka for Veiholmen (Danielsen, 1978), beskriver dette uvanlige landskapet som et populært friområde og utfluktssted for hvile og forundring. Jettegrytene er visuelle spor etter landhevingen/ endring i havnivået på Veiholmen.

Som følge av havstigning (transgresjon) og landheving (regresjon) har havnivået endret seg gjennom hele forhistorien. Da



Figur 11 En av de største jettegrytene. Denne måler nesten 1 m i diameter.

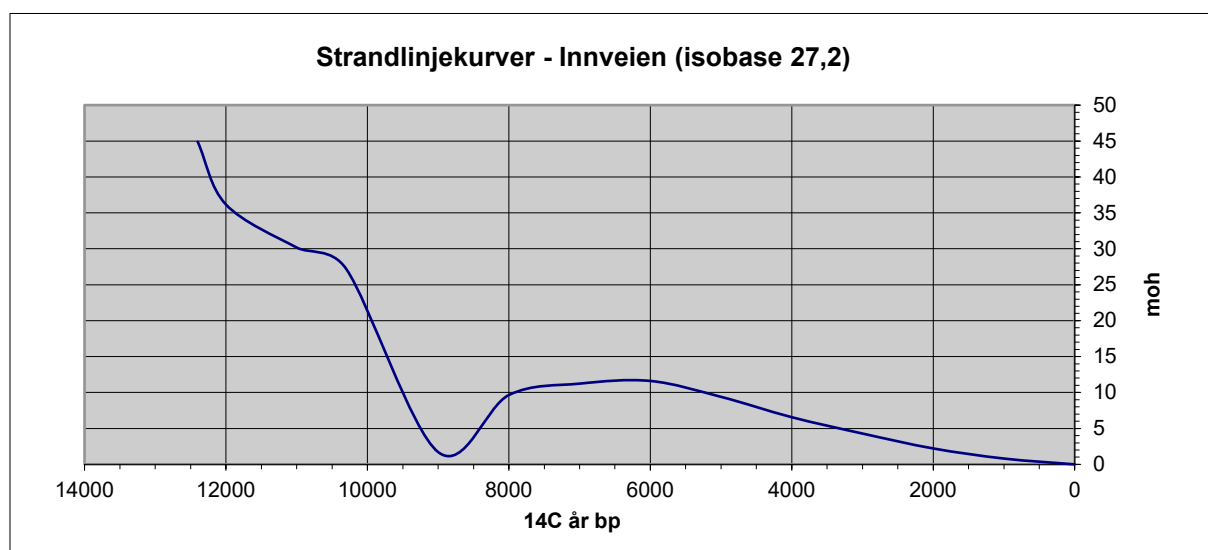


Figur 12 Digitalisert terrengmodell for planområdet på Inner Innveien.

isen begynte å smelte etter siste istid steg havet relativt raskt, men samtidig begynte også landet å heve seg på grunn av mindre trykk fra isen. Resultatet ble en påfølgende regresjon.

I Møre og Romsdal ligger de førhistoriske strandlinjene derfor generelt høyere enn dagens havnivå, men utviklingen er forskjellig fra område til område.

David Simpson ved Bergen museum har utarbeidet et program som gjør det mulig å skrive ut lokale strandforskyvingsdiagram. Kurvene er basert på arbeid av Stein Bondevik, John Inge Svendsen og Jan Mangerud fra 1998. Om en forutsetter at fangstfolk i steinalderen bosatte seg nær sjøen, kan lokale strandlinjekurver både benyttes til å vurdere funnpotensial i et område og til å datere eventuelle funn.



Figur 13 Strandlinjekurve for Innveien, i Smøla kommune etter skjema utarbeidet av David N. Simpson, mars 2001 (jfr. Svendsen & Mangerud 1987, Bondevik, Svendsen og Mangerud 1998).

4. Strategi og metode

Strategi og metode ble valgt ut fra terreng, arealbruk og vegetasjon i området.

Det ble benyttet metodene visuell overflateregistrering (sondering av terrenget med jordbor) for å lokalisere områder og lommer mellom berget med løsmasser. Der det ble påvist løsmasser ble det benyttet metoden manuell prøvestikking. Hele området er undersøkt.

4.1 Visuell overflateregistrering

Metoden innebærer at markoverflaten blir registrert for å påvise funn av tufter, gravminner, dyrkingsspor osv. Grunnen blir sondert ved hjelp av sonderingsbor, en ca. 1 meter lang metallstang der det er frest ut et spor som gjør det mulig å ta ut en profil av grunnen der en stikker. Ved mulige funn blir det gjerne åpnet en sjakt eller et prøvestikk for å påvise ildsteder, gulvnivå, dyrkingslag eller lignende, avgrense kulturminnene, og eventuelt ta ut kullprøver for datering.

4.2 Manuell prøvestikking

Metoden innebærer at en bruker spade og fjerner torva i et ca. 40 x 40 cm stort område. Massene blir gravd opp mekanisk, bømte for bømte, og såldet i såld med 4 mm maskevidde. Såldingen fjerner jord, sand o.l. og gjør det mulig å påvise steinredskaper som økser og pilspisser, eller avfall fra tilvirking av slike, som for eksempel flintavslag. Uttaksstedet for hvert bømmelag blir markert i profilen for hvert bømmelag, for eventuelt å kunne relatere funn til riktig jordlag. Både positive og negative prøvestikk blir kartfestet, for slik å kunne avgrense eventuelle lokaliteter.



Figur 14 Oversiktsbilde av planområdet sett fra sørøst mot nordvest.

5. Undersøkelsen



Figur 15 Arbeidsbilde fra undersøkelsen. Bilde er tatt mot vest, fra prøvestikk lengst sør i planområdet.

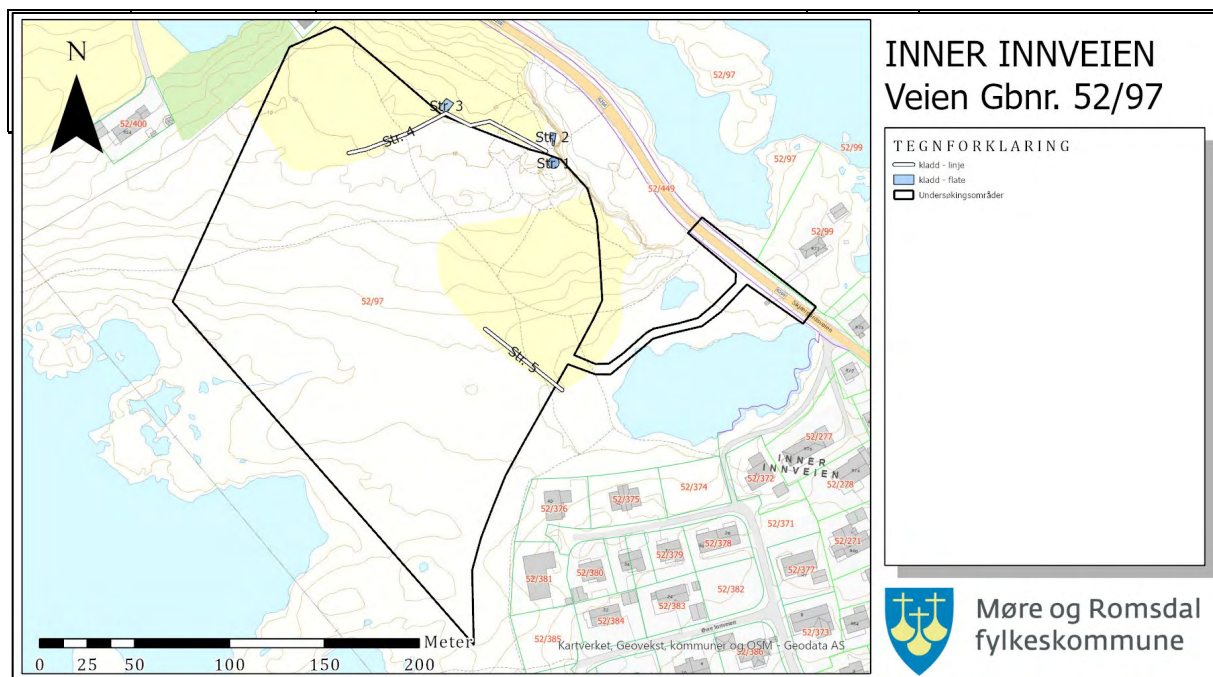
Registreringsarbeidet ble utført av Carl Fredrik Wahr-Hansen Vemmestad og Martine Kaspersen i perioden 05.04.2022–12.04.2022, og utgjorde totalt 4,06 dagsverk.

Det var en del snø, sludd og regnbyger, med noen opphold. Været førte til at arbeidet ble utsatt den 05.04, men lagde ellers ingen hindring for arbeidet som ble utført.

5.1 Visuell befaring

Det ble totalt påvist 5 synlige kulturminner som er vurdert til å være fra nyere tid.

Str. Nr.	Type	Beskrivelse	Prøve	Kommentar
1	Varde	Verkjen. Ca. 4,5 meter i diameter og 6,5 meter høyde		Oppført i 1886–1887. Viktig seilmerke.
2	Bygg	Kystmeldestasjon ca. 3,5x4 meter i flate og ca. 3 meter høyde. Gråhvit		Viktig regionalt kulturminne ID 227245
3	Tuft	Ca. 1 meter høy steinmur som er lagt inntil et naturlig søkk i berget. Ca. 4,5x9 meter i ytre mål. Sørveggen er kombinert med steingarden (4)		ID 1573-0014-011 Tuften er fylt med søppel fra nyere tid.
4	Steingard	Ca. 114 meter lang og 1 m bredt. 60 meter er synlige stein, og resten er overgrodd av lyng/gress. 0,5 m høy Skiller mellom lynghei i sør og slåttemark i nord.		Strekker seg omtrent fra Verkjen og skifter retning et par ganger mot vest-sørvest



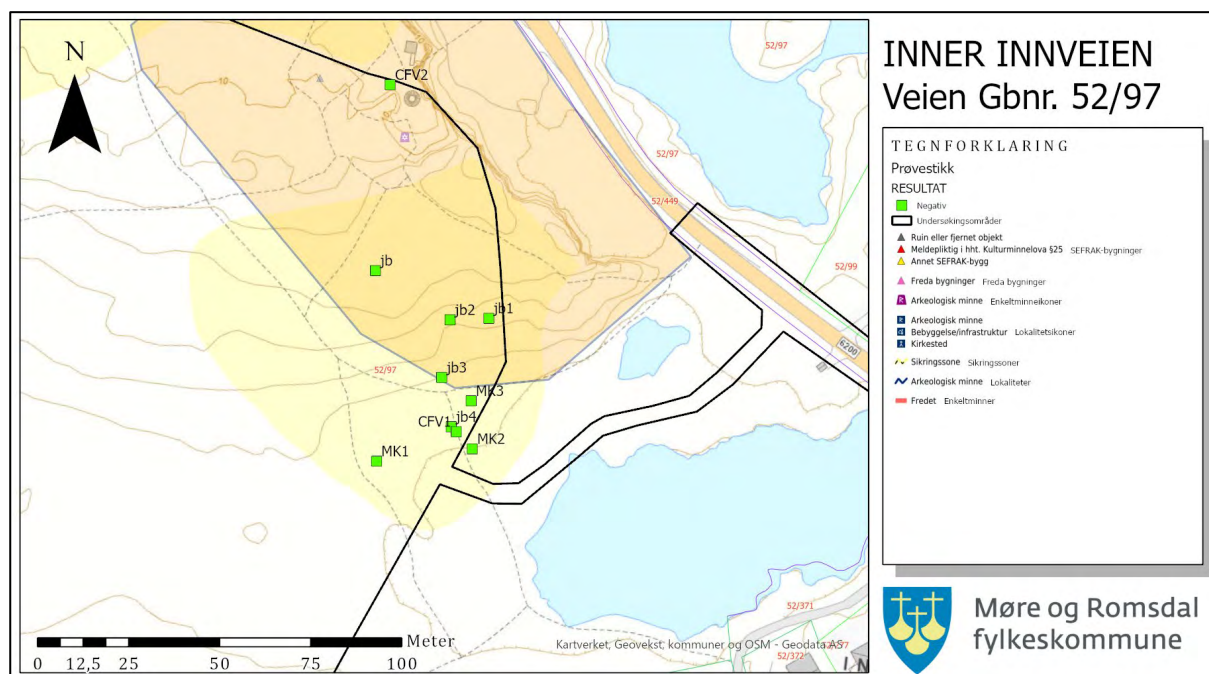
Figur 16 Kart over synlige strukturer i planområdet



Figur 17 Bilde av steingarden nord for Verkjen, og deler av fjøstuften.

5.2 Prøvestikk

Det ble totalt gravd 5 prøvestikk innenfor planområdet. Av disse var alle negative. Det ble bare påvist løsmasser i planområdets sørøstre halvdel, og prøvestikkene er derfor konsentrert til dette området. Det ble også satt et prøvestikk ved Verkjen, men dette inneholdt i hovedsak moderne avfall.



Figur 18 Kart som viser alle prøvestikkene med nummer. Punkter markert med 'jb', representerer sonderingsprøver med jordbor. Hele planområdet er sondert.

Hele planområdet er sondert med jordbor. Underveis i undersøkelsen ble det besluttet å ikke markere sonderingen der det ble påvist berg rett under gress/lyngtorven. Årsaken til dette er at nær sagt hele planområdet består av berg som ligger like under torven. Sondering som påviste løsmasser er markert i kartet.

Prøvestikk CFV1

Prøvestikket var *negativt*, og det ble ikke gjort funn av lag eller gjenstander som er tolket som automatisk fredete kulturminner

Lengde:	40 cm	Bredde:	40 cm	Dybde:	60 cm	Bøttelag	2
Lag Nr.	Tykkelse	Beskrivelse				Prøve	Kommentar
1	40 cm	Myrtorv					Natur
2	10 cm	Grusblandet myr					Natur
3	10 cm	Strandgrus					Natur

Prøvestikk MK1

Prøvestikket var *negativt*, og det ble ikke gjort funn av lag eller gjenstander som er tolket som automatisk fredete kulturminner

Lengde:	40 cm	Bredde:	40 cm	Dybde:	40 cm	Bøttelag	1
Lag Nr.	Tykkelse	Beskrivelse				Prøve	Kommentar
1	40 cm	Myrtorv/ Humus					Natur
2	-	Berg					Natur

Prøvestikk MK2

Prøvestikket var *negativt*, og det ble ikke gjort funn av lag eller gjenstander som er tolket som automatisk fredete kulturminner

Lengde:	40 cm	Bredde:	40 cm	Dybde:	50 cm	Bøttelag	2
Lag Nr.	Tykkelse	Beskrivelse				Prøve	Kommentar
1	40 cm	Torv/humus					Natur
2	10 cm	Grus og steinholdig sand					Natur

Prøvestikk MK3

Prøvestikket var *negativt*, og det ble ikke gjort funn av lag eller gjenstander som er tolket som automatisk fredete kulturminner

Lengde:	40 cm	Bredde:	40 cm	Dybde:	30 cm	Bøttelag	0
Lag Nr.	Tykkelse	Beskrivelse				Prøve	Kommentar
1	30 cm	Myrtorv/humus					
2	-	Berg					

Prøvestikk CFV2

Prøvestikket var *negativt*, og det ble ikke gjort funn av lag eller gjenstander som er tolket som automatisk fredete kulturminner

Lengde:	40 cm	Bredde:	40 cm	Dybde:	40 cm	Bøttelag	1
Lag Nr.	Tykkelse	Beskrivelse				Prøve	Kommentar
1	30 cm	Stein og omrotede masser					Moderne avfl.
2	10 cm	Mørk humusholdig sand og stein					
3	-	Berg					Vanskelig tilgang, antagelig bunn.

5.3 Dokumentasjon

Sjakter og prøvestikk ble fotografert og kartfestet. Det ble benyttet et Canon EOS 450D kamera med en 18-55 mm linse og DJI Mavic Mini, og tatt 139 bilder (se vedlegg 1). Bildene er sortert, merket og arkivert ved bruk av Fotostation.

Kartfestingen ble gjort av Carl Fredrik Wahr-Hansen Vemmestad og Martine Kaspersen ved bruk av håndholdt mobil GPS, og bearbeidet ved hjelp av ArcMap.

6. Resultat og konklusjon

Hele området er registrert jfr. Kulturminneloven § 9.

Av metoder ble det både benyttet visuell overflateregistrering og manuell prøvestikking. Undersøkelsen resulterte ikke i funn av nye automatisk fredete kulturminner.

Årsaken til at det ikke ble gjort funn i denne undersøkelsen kan skyldes at det er få vindskjermede områder med løsmasser inne i planområdet. Sondering med jordbor viste at nesten hele planområdet bestod av et tynt lag torv over berg. De lavtliggende områdene, med potensiale for funn, var også dårlig drenert, og dette bidrar også til å senke potensiale for funn. For å konkludere er potensialet for funn av steinalderbosetning avklart, men den lille brakkvannsjøen/bukten som ligger sør-øst for planområdet har ette forholdene fortsatt et potensiale for funn fra middelalder, særlig på sjøbunnen og langs sørsiden av vika. Dette er ikke berørt av planområdet.

Som en kuriositet ble det observert en stor flintknoll midt i et hav av tang og plastavfall i bukten sørvest for planområdet. Flintknollen er naturlig, men må ha blitt fraktet på land av vind og bølger. Flint finnes ikke naturlig i berggrunnen i Norge, så den må vær medbrakt fra et annet sted. En mulighet er at flinten har kommet med som ballasten på en båt som har forlist vest for Innveien.



Figur 19 Bilde av den store flintknollen mellom plast og tang.

I registreringen ble det observert flere viktige kulturminner fra nyere tid. Kystmeldestasjonen er tidligere registret, men Verkjen var ikke kartfestet og sommerfjøset var plassert feil i kartet. Steingardene er spor i landskapet etter gammel innmark/slåttemark, og viser et glimt av landbrukshistorie i fiskeværet. Denne historien er ofte lite synlig i kystkulturen.

7. Litteraturliste

Bondevik, S., J. I. Svendsen & J. Mangerud 1998: Distinction between the Storegga tsunami and the Holocene marine Transgression in the coastal basin deposits of western Norway, *Journal of Quaternary Science*, 13(6): 529–537.

Danielsen, A. 1978: Veidholmen i gammel og ny tid. *Rune forlag 1978, Trondheim.*

GISLink karttjeneste: <http://www.gislink.no/gislink/index.jsp>

Helskog, K., S. Indrelid & E. Mikkelsen 1976: Morforlogisk klassifisering av slåtte steinartefakter. *Universitetets Oldsaksamling Årbok 1972 – 74, Oslo.*

Ed. Holme, C., Jessen, J., 1910: Peasant art in Sweden, Lappland and Iceland: Lappland. *The studio LTD 1920, London, Paris & New York.*

Riksantikvarens kulturminnedatabase Askeladden: <http://askeladden.ra.no>

Simpson, D. N. 2001: Excel spreadsheet prepared March 2001

Svendsen, J. I & J. Mangerud 1987: Late Weichselian and Holocene sea-level history for a cross-section of Western Norway, *Journal of Quaternary Science*, 2:113–132.

Tilvekst: *Tilveksten til arkeologisk avdeling, Vitenskapsmuseet. Elektronisk versjon.* I årene 1871–1981 har de årlige tilvekstbeskrivelsene til den arkeologiske samlingen på Vitenskapsmuseet blitt utgitt i trykt form i forskjellige tidsskrifter, henholdsvis årsberetningene til "Foreningen til norske fortidsmindester Bevaring", "Det kgl. norske videnskabers selskabs Skrifter" samt årbøker og årsberetninger til "Det kongelige norske videnskabers Selskab". Tekstdelen av tilvekstkatalogene fra 1871–1981 har, som en del av Dokumentasjonsprosjektet og Museumsprosjektet, blitt konvertert til elektronisk form.

Universitetsmuseenes

arkeologiske

gjenstandsamlinger:

<http://www.unimus.no/arkeologi>

8. Vedlegg

1. Fotoliste



Møre og Romsdal fylkeskommune

Postboks 2500, 6404 Molde
(postadresse)
Julsundvegen 9, 6412 Molde
(besøksadresse)

Tlf. 71 28 00 00